

Sygn. akt III RC 328/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Prutis

Protokolant: Anna Słokotowicz

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z **powództwa małoletniego J. R.**

przeciwko A. R.

o podwyższenie alimentów

I. Alimenty ostatnio ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 18 czerwca 2010 roku w sprawie I.C.2030/09 od pozwanego A. R. na rzecz małoletniego J. R. w kwocie po 400 złotych miesięcznie, podwyższa z dniem 3 września 2014 roku do kwoty po 500 (pięćset) złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, do rąk M. R., jako ustawowej przedstawicielki, wraz z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym 13 % w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych;

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. Odstępuje od obciążania małoletniego powoda kosztami postępowania;

IV. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim) kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;

V. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 328/14

UZASADNIENIE

Małoletni J. R., w którego imieniu działała ustawowa przedstawicielka M. R., wnosił o podwyższenie alimentów od pozwanego A. R. z kwoty po 400 złotych miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie, płatne z góry do 10-go każdego miesiąca, do rąk matki dziecka, wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych.

Pozwany A. R. wnosił o oddalenie powództwa w całości. Podnosił, że mógłby płacić 600 zł na syna, jednak musiałby mieć gwarancje, że pieniądze te faktycznie byłyby przeznaczone na potrzeby dziecka.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje:

M. R. i A. R. pozostawali w związku małżeńskim, jednak związek ten został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 18.06.2010 roku w sprawie I C 2030/09. Z tegoż związku mają dwoje dzieci, w tym

jedno małoletnie – syna J.. Mimo rozvodu małżonkowie mieszkają razem. W sprawie o podział majątku dorobkowego A. R. ma nakaz opuszczenia mieszkania. Wyżej wymienionym wyrokiem Sądu Okręgowego ustalono alimenty od pozwanego na rzecz małoletniego na kwotę po 400 zł miesięcznie.

W dacie ostatniego orzekania w przedmiocie wysokości alimentów M. R. miała lat 40, posiadała wykształcenie policealne, była specjalistką do spraw reklamy. Pracowała zarobkowo i utrzymywała dom i całą rodzinę. Małoletni J. miał 7 lat.

A. R. miał lat 40, posiadał wykształcenie wyższe, z zawodu był filozofem. Nigdzie nie pracował, zajmował się dziećmi.

Powyższe ustalono na podstawie akt sprawy I C 2030/09 Sądu Okręgowego w Białymstoku.

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć zarówno istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, jak też istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Z kolei art. 135 kro stanowi, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego; wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Obecnie M. R. ma lat 45, posiada wykształcenie niepełne wyższe, jest technikiem reklamy. Mieszka razem z córką, synem i byłym mężem we własnym domu i ponosi koszty jego utrzymania - energia około 150 zł miesięcznie, woda 120 zł półrocznie, śmieci 66 zł kwartalnie, podatek 75 zł kwartalnie, opał około 3 tys zł w sezonie, wywóz szamba 150 zł co pół roku. Pracuje w Urzędzie Gminy, zarabia 1500 zł miesięcznie. Nie ma innych źródeł dochodów poza pracą. Nie korzysta z pomocy opieki społecznej. Posiada działkę rolną 0,14 arów. Posiada zadłużenia na około 15 tys zł. Alimenty wypłaca fundusz alimentacyjny. Córka M. jest pełnoletnia, uczy się w Liceum Plastycznym w S. i mieszka w internacie.

Małoletni J. ma lat 12, jest w VI klasie szkoły podstawowej, jest zdrowy. Nie chodzi na płatne zajęcia pozaszkolne. W ocenie matki dziecka miesięczny koszt utrzymania syna to około 700 zł.

A. R. ma lat 45, posiada wykształcenie wyższe - filozof. Nie zawarł innego związku małżeńskiego. Poza dziećmi z małżeństwa innych dzieci nie posiada. Mieszka z byłą żoną i synem, nie dokłada się do kosztów utrzymania domu. Pracuje na podstawie umowy cywilno-prawnej, przygotowuje książki w wersji elektronicznej, zajmuje się grafiką użytkową. Pracuje w domu przy komputerze, zarabia od 1300 do 3000 zł miesięcznie. Posiada oszczędności w wysokości około 130 tys. zł. Nie ma żadnych nieruchomości ani innego majątku. Posiada zadłużenia alimentacyjne w wysokości około 40 tys zł. Jest zdrowy.

W ocenie sądu w niniejszej sprawie doszło do zmiany stosunków, o jakich mowa w art. 138 kro uzasadniających zmianę wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletniego powoda. W pierwszej kolejności zauważyć należy, że wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniego. Od daty ostatniego orzekania w przedmiocie wysokości alimentów upłynęło około 5 lat. W chwili obecnej małoletni chodzi do szkoły podstawowej. Matka małoletniego ponosi oczywiste koszty związane z wyżywieniem, ubraniem, zakupem środków higienicznych, czy przyborów szkolnych jak również zaspokojeniem potrzeb kulturalnych dziecka. Wraz z wiekiem rosną koszty utrzymania małoletniego dziecka. W ocenie sądu usprawiedliwiony koszt utrzymania małoletniego to kwota około 700 zł miesięcznie.

Z drugiej strony wysokość obowiązku alimentacyjnego wyznaczają możliwości majątkowe i zarobkowe osoby zobowiązanej. Te w przypadku pozwanego są stosunkowo wysokie. Jak sam wskazał z tytułu wykonywanej pracy na umowę cywilnoprawną jako grafik użytkowy jest w stanie uzyskać dochód od 1300 do 3000 zł miesięcznie. Nadto posiada znaczne oszczędności - około 130 tys. złotych. A. R. deklarował, że może na dziecko płacić i 600 zł

jednak chciałby mieć szczegółową kontrolę nad wydatkami byłej żony. Bez tej kontroli nie zamierza alimentów płacić dobrowolnie, stąd też zadłużenia alimentacyjne na kwotę około 40000 zł.

Rodzice koszty utrzymania wspólnego dziecka winni ponosić, co do zasady, po połowie. Miejsce pobytu małoletniego nadal ustalone jest przy matce, ojciec dziecka do kosztów utrzymania rodziny nie dokłada się. Dlatego zasadne było podwyższenie na rzecz małoletniego alimentów od ojca. Część obowiązku alimentacyjnego matki jest spełniona przez osobisty wkład w wychowanie i utrzymanie syna. To matka, co do zasady, sprawuje bieżącą opiekę wychowawczą, gotuje, pierze, sprząta. Ojciec ma nakaz opuszczenia domu należącego wyłącznie do matki dziecka. Wkład finansowy ojca w utrzymanie syna winien być większy niż matki, stosownie też do zarobków rodziców. Przy ustaleniu, że miesięczny koszt utrzymania małoletniego to kwota około 700 zł należało zasądzić od pozwanego na rzecz małoletniego kwotę po 500 zł miesięcznie. W pozostałym zakresie usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda winna pokryć jego matka. Wyższe alimenty przekroczyłyby usprawiedliwione potrzeby dziecka. W konsekwencji w pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu. Alimenty podwyższono od dnia wniesienia powództwa w sprawie.

Z tych przyczyn i na podstawie art. 138 kro i art. 135§1 i 2 kro orzeczono, jak w sentencji. O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 102 kpc – sąd odstąpił od obciążania małoletniego powoda kosztami postępowania oraz na podstawie art. 98 kpc obciążył kosztami postępowania pozwanego, stosownie do wyniku sprawy (opłata 60 zł). Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie art. 333§1 pkt 1 kpc.